

KEMALİST DEVRİMİN TEMEL AMACI BAĞIMSIZLIKTIR

Aydınlık Gazetesi, 9 Aralık 2019

Yıldırım Koç

Türkiye demokratik devriminin gerek Ulusal Kurtuluş Savaşı, gerek 1923-1938 dönemindeki evriminde belirleyici amaç, bağımsız bir ulus-devletin korunması ve güçlendirilmesi, ulusun bireylerinin çağdışı etkilerden kurtarılması ve özgürleştirilmesi, bir milletin yaratılmasıdır.

Bu amaca ulaşmada peşinen tercih edilen bir ekonomik/siyasal/toplumsal model de yoktu.

Mustafa Kemal Paşa, kapitalizmin gelişmesinin önündeki engelleri kaldırmak isteyen burjuvazinin bir temsilcisi değil, bağımsız bir Türkiye Cumhuriyeti kurmak için gerektiğinde kapitalizmden ve burjuvaziden de yararlanmayı kabul eden bir önderdi.

KARŞILAŞILAN KISITLAR

Kemalist Devrim'in temel amacı, bağımsız ve çağdaş bir devletin kurulması ve yaşatılmasıdır. Bu doğrultuda atılan adımlar ancak o günün koşullarında değerlendirilebilir.

Sovyet Rusya 1921 yılı Mart ayında İngiltere ile imzaladığı antlaşma ve uygulamaya soktuğu Yeni Ekonomik Politika (NEP) ile yeni bir döneme giriyordu; planlı ekonomiye ancak 1928 yılında geçilebilecekti. Sovyet Rusya'nın bile Batı ile geçici bir süre için olsa da uzlaştığı ve/veya uzlaşmış görüldüğü ve iç sorunlarını çözmeye öncelik tanıdığı koşullarda, Mustafa Kemal Paşa'nın önündeki seçenekler sınırlıydı.

Türkiye işçi sınıfı çok zayıftı ve Ulusal Kurtuluş Savaşı'nda anti-empyralist duruş açısından başarılı bir sınav vermemişti. Türkiye Komünist Partisi'nin ve genel olarak komünistlerin enternasyonalist ve enternasyonalizm adına Sovyetler Birliği'nin çıkarlarını koruma politikası biliniyordu.

Türkiye demokratik devrimi, bağımsız bir devlet ve çağdaş bir ulus hedefine ulaşmada, ekonomik, siyasal ve toplumsal tercihlerini belirlediğinde, ortaya, yaşanan bu süreç çıktı. Dünyadaki dengeler ve Türkiye'de sınıfların karşılıklı gücü açısından Türkiye'nin bağımsız bir devlet olarak kurulması, korunması ve gelişebilmesi ancak ve sadece komünistlikle mümkün olacak olsaydı, Mustafa Kemal Paşa'nın tercihi herhalde o doğrultuda olurdu.

BİZ BİZE BENZERİZ

Bu çerçevede düşünüldüğünde, Ulusal Kurtuluş Savaşı, sınıf kimliklerinin geri planda bulunduğu, sınıf ayrımı gözetilmeden herkesin can, namus ve mal kaygısıyla hareket ettiği bir vatan mücadelesiydi. Mustafa Kemal Paşa, 1 Aralık 1921 günü Büyük Millet Meclisi'nde yaptığı konuşmada, bu durumu çok güzel ifade etmektedir:

"Biz hayatını, bağımsızlığını kurtarmak için çalışan emek erbabıyız, zavallı halkız. Mahiyetimizi bilelim. Kurtulmak, yaşamak için çalışan ve çalışmaya mecbur olan bir halkız. Dolayısıyla, her birimizin hakkı vardır. Salahiyeti vardır. Fakat çalışmak sayesinde biz hakkı kazanırız. Yoksa arka üstü yatmak ve hayatını emek harcamadan geçirmek isteyen insanların bizim toplumumuz içinde yeri yoktur, hakkı yoktur. (...) O halde ifade ediniz efendiler; halkçılık, toplumsal nizamını emeğine, hukukuna dayandırmak isteyen toplumsal bir doktrindir. Efendiler, biz bu hakkımızı saklı bulundurmak, bağımsızlığımızı emin bulundurabilmek için heyeti umumiyizce, heyeti milliyemizce bizi mahvetmek isteyen empyralizme karşı ve bizi yutmak isteyen kapitalizme karşı heyeti milliyeye mücadeleyi uygun gören bir mesleği takip eden insanlarız. (...) Ne yapalım ki, demokrasiye benzemiyormuş, sosyalizme benzemiyormuş, hiçbir şeye benzemiyormuş. Efendiler, biz benzememekle ve benzetmemekle iftihar etmeliyiz. Çünkü, biz bize benziyoruz, efendiler." (ATABE, Kaynak Yay., İstanbul, Cilt 12, 2003, s.121)

Kemalist Devrim'i ve özellikle Mustafa Kemal Paşa'nın TKP'ye karşı tavrını değerlendirirken, bu büyük vatanseverin ülkemizin bağımsızlığı konusundaki büyük duyarlılığı dikkate alınmalıdır. Bu temel amaç gözardı edilirse, Kemalist Devrim'e yönelik haksız suçlamalar kaçınılmaz olur.